

מסורת הש"ס

(ה) [נסהדרין ד: כהנ"ת] ת"כ
 תחובה פ"א ה"ה, (ג) לעיל לו
 לקמן נב, (ג) נסהדרין ד:
 (ד) יומא טו, (ג) שם טז, (ג)
 (ז) שם טז, (ג) (צ"ל הדניא)
 דבריה יב (ח) דבריה יב
 נכז, (ט) לקמן לט, (י) ועי'
 נסהדרין ד: ד"ה פ"ה נממרו
 וקוסאין ו, (ז) יומא פ"ה ה"ה,
 שייך לעמ' שאח"ז:

הגהות הב"ח

(א) גמ' התם דל חד קרא טויה
לגופיה וחד לסבך פשו תלת
אתאי הלכתא וכו' אהני מקרא:
(ב) שם ושבע למטה ההוא
כמלליף: (ג) רש"י ד"ה התם דל
חד קרא לגופיה:

גליון הש"ס

(גמ' ובפר אע"פ שלא נתן
 למעלה אלא למטה. ע"י לקמן
 דף נב ע"ב בתוס' ד"ה אותה
 שנתן וכו') : דש"י ד"ה נאמרו
 דמים וכו' דכתיב ודם ובח"ך.
 עיין לעיל דף לו ע"ב תוס' ד"ה
 מנין:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטת מקובצת ואימא ובפ
שקן שמים ל
א"כ על חנם כחיד ד' מתנות על ד'
ומשני אחי דבר שצריך ג' ופ"ה (כד)
הקדמות. והשתא לריב ג' וכפר ט'
ש' דהוי סובר דאחת למטה הוי שפי

וְסֵם דָּל חַד ^(א) לְגוֹפִיָּה. פֶּשׁ לְהוּ אֲרָצֵה: וְחַד לִסְכָּךְ. מִנְחָר
וְהִתְחַלֵּל לְפָרֶשׁ חֲזִינִיהָ פִּירֶשׁ סָכָךְ עִם דְּפוּמִיָּה פֶּשׁוּ תַלְתָּ: אִתְּחִי
וְיִילֻנְכָתָּ. שְׁנֵאמְרָה לְמִשָּׁה מִסְיִי ^(א) וְגִרְעָתָה לְשִׁישִׁית כֶּךָ נִמְרָה הִלְכָּה
וְהִשְׁלִישִׁית דִּיִּיהָ צִטְפָּה דִּיִּינוּ דַתְנָ ^(א) שְׁמִים כְּהִלְכְתָּן שְׁלִישִׁית אִפִּי טַפְחָ:

טמאה שבועים שבעים. כתיב נימא

[illegible]

וזהו וחד לנמך שכפר על הטעם: **ויאמר ופיר דר'** אצל למיעקריהו וגמרי לא: **א"כ** דררשינן כפר אע"פ שנתנן כולן למטה מן החטו: **ועלם** תורם קרנות. הכתובים כחטאת ועל חנם כתבי זה קרנות למעלה: ופרכין ו**דאחמנא לא**. **אמר** דליבטולן דיעבד ויפרכין ליבטולן וכי כתביהו למטה ככתביהו: **אזינו דבר שרירי וכפר** הוי אומר אלו קרנות וכדאמרין דכל חד וחד מיעט וזהו קרן וקס ליה אקרן אחת לעכב דלי דקאחמרת אשמועינן דלי יידי כולוהו למטה כשר (למטה) ארבע וכפר הוה יהי למיכתב להכשיר ארבע המתנות למטה: **ויאמר ופיר אף ע"פ** **נחל נחל אחת למעלה ושלא למטן**. ולהכי לא כתיבי ארבעה וזול דחדא מיהא (לא) מעבדא בלמעלה ותלת איתכשרי למטה ופסל דלמיעקריהו לא: **הוה ממנו**. מרס פרי יוס הכפורין כקדר ומא [תנא] **אחת למעלה ושבע למטה**. כדכתיב על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים (ויקרא טז) וקא ס"ד אחת מחצי עביו של כפרת ולמעלה ושבע מחציה ולמטה: **משני ההוא כמלנין**. כדמפרש ואזיל: **כמגדנא**. האדם ומכה מלקות ארבעים בצרעה [א] וז למטה מוז כסמוך ולא דריון אחת מחציו [א] ולמעלה והשאר מחציו ולמטה והא דקמתי אהת חלוקה מחשבע [א] לענין ירוד ידו קמתי כדמפרש וזהו יומא [א] כשהוא מזה למעלה מזרד ליו למטה ושכאה מזה למטה מזרד ליו למעלה: **הוה על עפרו**. והתנן **הזה** [א] **הזה על טהרו של מזה** הפנימי כדכתיב והזה עליו מן הדם וגו' (ויקרא טז):

מנחם

בית שמאי פרק רביעי זבחים

התם חד קרא בוליה לגופיה. לא דמי לקרנות דדרשין
תחילות דקרנות משמע מניינא אבל סוכות לא משמע מניין
דפנות אלא משמע שמי סוכות הלכך אין לנו לדרוש תחילות וז"ע גבי
אלהים (סנהדרין 97 ע"ב): דמשמע נמי מניין ולא דרשין תחילות:

ה' לזופיה ומד לחברה

לשלישית ואוקימתה
אה שבועים שבועים
ארבעים ותרין בעיא
ב יכנדתה ותנא מייית

וּכְפָר מִפְּנֵי הָרִין
 נֹאמְרוּ דְּמִים לַמָּטָה
 מִה מֹתָן ^ה דְּמִים
 בְּמַתְנָה אַחַת כִּיפֹר
 עֲלֶה שְׁתַּנֵּן בְּמַתְנָה
 דִּרְךְ זֹו נֹאמְרוּ דְּמִים
 בַּחוּץ מִה דְּמִים
 אַחַת מִן הַמַּתְנוֹת לֹא
 יִמִּים הָאִמּוּרִין בַּחוּץ
 לֹא עֲשֵׂה וְלֹא כְלוּם
 מִחוּץ וְאִין דִּין חוּץ
 דִּרְךְ זֹו דִּין הַטָּאת
 וְאַרְבַּע קִרְנוֹת וְאֵל
 וְאַרְבַּע קִרְנוֹת תִּלְמוּד
 מִפְּנֵי הָרִין ^ה וְכִפָּר אַע"פ
 כִּכְפָּר אַע"פ שְׁלֹא נָתַן
 שְׁלֹא נָתַן אֵלָּא אַחַת
 אִמּוּר רַבָּא בִּר אִדָּא
 וְכִכְפָּר וְנִסְכָּל זֹו הִיא
 מִבְּמִי וְכִכְפָּר אַע"פ שְׁלֹא
 וְאַחַת לַמָּטָה וְכִכְפָּר
 לַמָּטָה ^ה וְשִׁתִּים
 נָתַן לַמַּעֲלָה אֵלָּא
 יִצְחָק א"כ בִּישְׁלַת
 רַחֲמָנָא אִמּוּר לִיבְטָלוּן
 עֲזָרִיךְ שְׁלֹשׁ הִיא אִמּוּר
 אַע"פ שְׁלֹא נָתַן אֵלָּא ^ה
 מִצִּינָה דְּמִים
 מִצִּינָה וְלֹא וְהַתֵּן ^ה הִיא
 לַמָּטָה ^ה כַּמְצָלִיף
 רַב יְהוּדָה כַּמְגַדְנָא
 מִזְבֵּחַ שִׁבְעַ עַפְמִים

ואע"פ שלא נתן אלף אחת למעלה שלם למטה (א) ולא כולן למטה
והלא אחוש בצבאר וז' דטוב להכשיר אחת למעלה (א) מכולן
למטה: (הגה"ה תוספת ודברי רש"י יג פ"ט א) דצבירא
למטה כיון דהפך שלישי שלם למטה כיון דהרוב למטה
למטה הוא הדין כולן למטה ומשני ומהו דבר שארץ שלם וכל
כו' ולדברך ארבע וכפר היה לו ליכמוד והוא הדין שך אינו טוב
והדר פריך ודילמא שלם למטה דוקא כשר ולא כולן מיהו לישראל
לדריך שלם דמשמע ולדברך אינו ארץ שלם (א) משמע כפי
התוס'. ע"ה הגה"ה) וארץ לדקדק אמאי לא דרשני להי (א) וכפר
ואע"פ שלא נתן לקרנות כלומר בחדה וכפר ואע"פ שלא נתן בצבאר (א)
וכפר ואע"פ שלא נתן ארבע מתנות אלף שמים שהן ד' זה אין
להקשות דהלא דרשני וכפר לגמרי ואפילו בשר שרי בצבאר והעלי
בפרק שני (דף טו:) דרשני לכפרה נתמיו ולא לדר אחר דיש לחלק
צין לכפר צין לזכר:

במצרים. תימה ואח"כ"ד דמקשה הא בהדיא קתני הנה
בסיפא ביומא פ' הוציאו לו (דף ג:) דמתן לא
היה מתכוין להיות לא למעלה ולא למטה אלא כמלצין וי"ל שבא
לתוך דהאי כמלצין כמגדלה והכל במקום אחד וכמו שפורש
בעצור כמגדלה שמיים יד ואינו טעם שצור ירושלמי * **מלא** לא אפליה
כמסגרת פ' בערוך לו שטעם ידו עטמבור * **מלא** לא אפליה
דמוצה. ואם קן מלינו דמיס חציין למעלה וחציין למטה דמסחלה
נתן לו אקרנות ואחר כך לחצי המוצח. תוספות. ורש"י מפרש דע"א:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

יב אב מיי' פ"ג מהל' עבודת
יוה"כ הלכה ה:

תורה אור השלם

1. ואם יקרה חלל ושומא
שבועים בניהם וששים
שנים יקום תשב על דמי
שקורה; ויקרא: ה
2. ואת כל חלבו וקציר
המזבחה כחלב וזבח השלמים
וכפר עליו הבהן ומזבחת
ונסחלו: ויקרא: ה
3. ואת כל חלבו יסיר כאשר
הורס חלל מעל זבח השלמים
והקציר והחלב המזבחה לריח
ניחוח ליהוה וכפר עליו הבהן
ונסחלו: ויקרא: ה
4. ואת כל חלבו יסיר כאשר
יסיר חלבו הכשב מזבח
השלמים והקציר הבהן אתם
המזבחה על אש יהוה אלהים
עליו הבהן על חטאתו אשר
חטא ונסחלו לו:
ויקרא: ה

מוסף רש"י

[illegible]